

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

PŘÍRUČKA KE KONZULTACÍM VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ S EVROPSKOU CENTRÁLNÍ BANKOU

K NÁVRHŮM PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

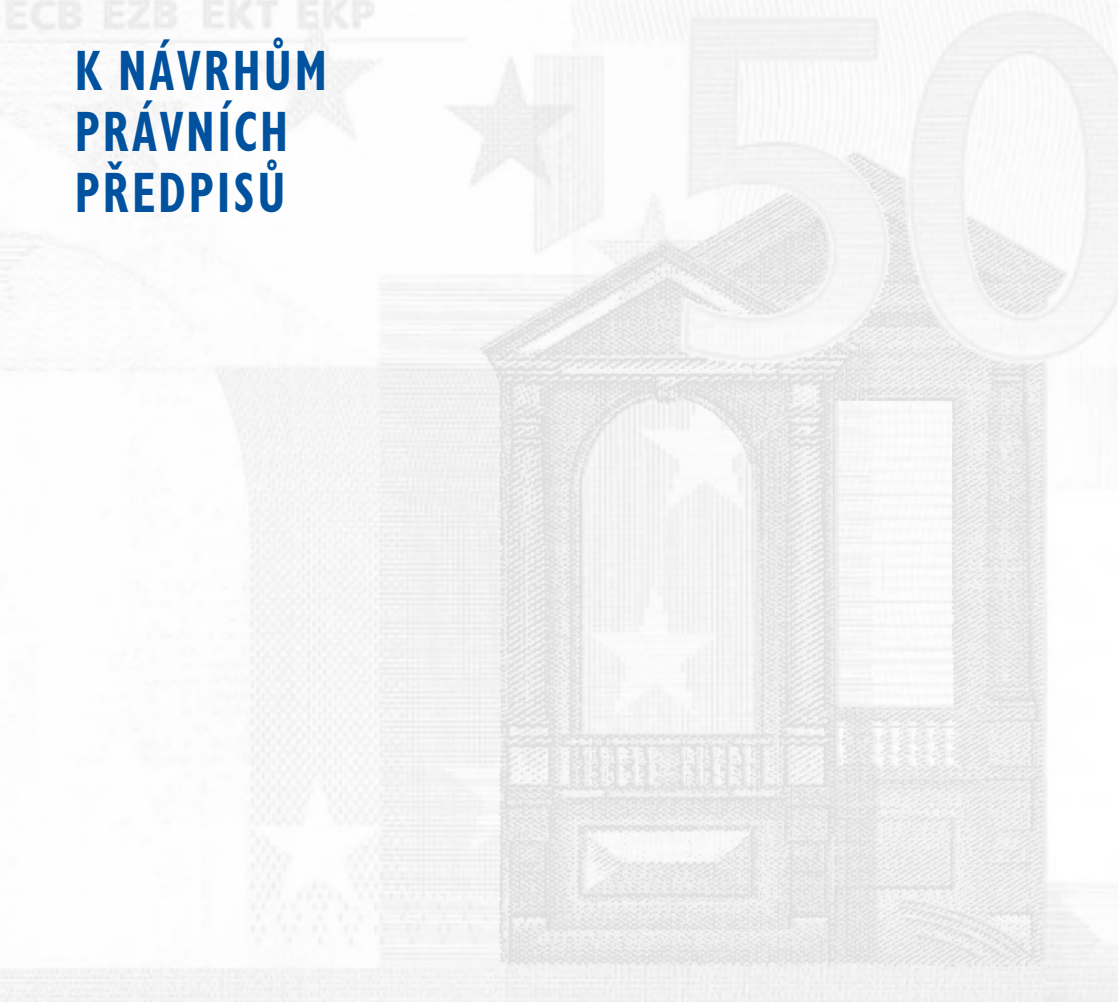

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

PŘÍRUČKA KE KONZULTACÍM VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ S EVROPSKOU CENTRÁLNÍ BANKOU

K NÁVRHŮM
PRÁVNÍCH
PŘEDPISŮ

ECB EZB EKT EKP

© Evropská centrální banka, 2005

Adresa

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Německo

Poštovní adresa

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Německo

Telefon

+49 69 1344 0

Internet

<http://www.ecb.int>

Fax

+49 69 1344 6000

Telex

411 144 ecb d

Tato příručka vyjadřuje postoje ECB a není jí dotčeno posouzení rozhodnutí 98/415/ES ze strany orgánů Společenství, jejichž úkolem je zajišťovat řádné uplatňování práva Společenství.

Tato příručka má informativní charakter. Za závazné se považují jen právní předpisy zveřejněné v tištěných vydáních Úředního věstníku Evropské unie.

Všechna práva vyhrazena. Reprodukce pro vzdělávací a nekomerční účely je povolena za předpokladu, že je uveden zdroj.

IBSN 92-9181-659-0 (tištěná verze)

IBSN 92-9181-660-4 (online verze)

OBSAH

PŘEDMLUVA	5	5 Přijetí stanoviska	21
SHRnutí	6	6 Jazykový režim	21
I ZÁKLADNÍ INFORMACE O PORADNÍ ÚLOZE ECB OHLEDNĚ NÁVRHŮ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	8	7 Předání stanoviska a jeho další zohlednění	22
II CÍLE ROZHODNUTÍ 98/415/ES	10	8 Zveřejnění	22
III ROZSAH POVINNOSTI KONZULTOVAT ECB	12	V PLNĚNÍ KONZULTAČNÍ POVINNOSTI	23
1 Orgány, které ECB konzultují	12	VI PRÁVNÍ DŮSLEDKY NESPLNĚNÍ KONZULTAČNÍ POVINNOSTI	24
2 Návrhy právních předpisů, ohledně nichž je dána konzultační povinnost	13	PŘÍLOHY	25
3 Oblast působnosti ECB	14	1 Rozhodnutí Rady ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů (98/415/ES)	26
4 Prováděcí právní předpisy	17	2 Přehled záležitostí upravených v návrzích právních předpisů, ke kterým byly ECB a předtím EMI konzultovány	30
IV KONZULTAČNÍ ŘÍZENÍ	18		
1 Vhodná doba pro konzultaci s ECB	18		
2 Žádost o stanovisko	19		
3 Lhůty	20		
4 Potvrzení o přijetí	21		

PŘEDMLUVA

S velkým potěšením představuji tuto publikaci: *Příručka ke konzultacím vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů*. Podobně jako všechny ostatní publikace ECB vyjadřuje tato příručka závazek ECB zachovávat zásady otevřenosti a transparentnosti a přispívá k rozšíření povědomí o cílech a činnosti ECB.

Smlouva o ES ukládá členským státům povinnost konzultovat ECB k návrhům právních předpisů, které spadají do oblasti působnosti ECB. Po rozšíření EU, které bylo historickým mezníkem, se počet účastníků tohoto konzultačního procesu podstatně zvýšil. Z tohoto důvodu ECB vypracovala tuto příručku, aby vnitrostátním orgánům, zejména v nových členských státech, poskytla informace a pomoc ohledně této povinnosti. Za tímto účelem příručka vysvětluje cíle a rozsah konzultací s ECB a objasňuje postup, který má být dodržován.

Věřím, že tato příručka zvýší povědomí o právech a povinnostech všech dotčených stran a že současně povede k ještě lepšímu pochopení poradní úlohy ECB. V tomto ohledu je cílem příručky rovněž podpořit častější využívání konzultačního řízení, a přispět tak k harmonizaci právních předpisů členských států v oblasti působnosti ECB.

V neposlední řadě bych rád zdůraznil význam zajištění úzké spolupráce mezi vnitrostátními orgány, které se účastní legislativního procesu, a Evropským systémem centrálních bank/Eurosystémem. Jsem přesvědčen, že tato publikace k této úzké spolupráci přispěje k vzájemnému prospěchu všech zúčastněných stran.

Frankfurt nad Mohanem, červen 2005

Jean-Claude Trichet

SHRNUTÍ

Vnitrostátní orgány mají povinnost konzultovat Evropskou centrální banku (ECB) k návrhům právních předpisů, které spadají do oblasti působnosti ECB. Tato povinnost vyplývá z čl. 105 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství a její nesplnění by mohlo vést k řízení o porušení Smlouvy u Soudního dvora Evropských společenství.

Smyslem poradní úlohy ECB je zajistit, aby vnitrostátní orgány využívaly odborných znalostí a zkušeností ECB, což přispívá k obecným cílům Evropské unie (EU), zajišťuje, že vnitrostátní právní předpisy jsou v souladu s právním rámcem Evropského systému centrálních bank (ESCB) a s politikou ECB, a podporuje výměnu informací a komunikaci mezi ECB a veřejností.

Konzultační povinnost mají všechny členské státy EU s výjimkou Spojeného království. Podrobnosti postupu při konzultacích s ECB jsou upraveny v rozhodnutí Rady 98/415/ES.

I když žádost o stanovisko ECB běžně podává ministr členského státu, konzultovat ECB může široký okruh vnitrostátních orgánů (např. parlamenty a orgány s normotvornou pravomocí). Orgánem žádajícím o konzultaci nemusí být nutně orgán, který připravuje návrh právního předpisu (nebo který tento právní předpis přijímá).

Konzultační povinnost se vztahuje pouze na ty předpisy, které budou právně závazné a všeobecně použitelné v dotčeném členském státě. Tato povinnost se nevztahuje jen na právní předpisy, které má přijmout parlament, ale stejně tak není třeba ECB konzultovat k sekundárním právním předpisům, kterými se provádějí primární právní předpisy, pokud se účinky těchto sekundárních předpisů od účinků primárních právních předpisů neliší. Členské státy obvykle nekonzultují ECB k transpozici směrnic Společenství, ačkoli v některých případech ECB vyzývá členské státy, aby tak učinily, pokud jde o směrnice, které mají zvláštní význam pro ESCB a v jejichž případě je harmonizace zvláště důležitá. ECB by měla být opětovně konzultována, dojde-li k podstatným změnám v návrhu právních předpisů, ohledně nichž již ECB byla o stanovisko požádána.

Záležitosti spadající do oblasti působnosti ECB zahrnují základní úkoly ESCB podle Smlouvy, zejména ty, které jsou uvedeny v čl. 105 odst. 2 Smlouvy. Rozhodnutí Rady 98/415/ES obsahuje demonstrativní výčet kategorií záležitostí, ke kterým ECB musí být konzultována.

ECB musí být konzultována ve vhodné fázi legislativního procesu, tj. v době, která ECB umožňuje přijmout stanovisko ve všech požadovaných jazykových verzích a která umožňuje orgánu, jenž připravuje návrh právního předpisu, přihlédnout ke stanovisku ECB dříve, než o věci sám rozhodne. Vnitrostátní orgány mohou stanovit ECB k vydání stanoviska lhůtu, přičemž minimální lhůta je jeden měsíc. Lhůtu kratší než jeden měsíc lze stanovit pouze v případech výjimečné naléhavosti; v takových případech musí být naléhavost odůvodněna.

Po dobu, kdy konzultace probíhá, se proces přijímání právního předpisu přerušuje, ačkoli určité kroky lze v rámci vnitrostátního legislativního procesu přesto učinit. Po uplynutí lhůty se toto přerušení ukončí, avšak příslušné orgány by měly stanovisko ECB přesto zohlednit za předpokladu, že jej obdrží předtím, než dojde ke konečnému přijetí právního předpisu. V každém případě by měl orgán, který ECB konzultuje, dát stanovisko ECB na vědomí orgánu, který tento předpis přijímá, jedná-li se o jiný orgán.

Stanoviska ECB k návrhům právních předpisů se obvykle zveřejňují na internetových stránkách ECB bezprostředně poté, co byla přijata a zaslána orgánu, který ECB konzultoval (pokud neexistují zvláštní důvody k odkladu, v kterémžto případě se stanovisko zveřejní nejpozději šest měsíců po jeho přijetí).

I ZÁKLADNÍ INFORMACE O PORADNÍ ÚLOZE ECB OHLEDNĚ NÁVRHŮ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Smlouva o založení Evropského společenství („Smlouva“) svěřuje ECB poradní funkci ohledně návrhů aktů Společenství a návrhů vnitrostátních právních předpisů v oblasti její působnosti. Ustanovení čl. 105 odst. 4 Smlouvy, které převzal i článek 4 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky („statut“), představuje základ pro poradní funkci ECB. Rámec pro konzultace vnitrostátních orgánů s ECB je stanoven v rozhodnutí Rady 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů¹ („rozhodnutí 98/415/ES“), které se používá od 1. ledna 1999. Rozhodnutí 98/415/ES se vztahuje na všechny členské státy s výjimkou Spojeného království, na které se povinnost konzultovat ECB nevztahuje na základě Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, jenž je připojen ke Smlouvě. Od svého zřízení vydala ECB na žádost vnitrostátních orgánů o konzultaci 173 stanovisek (viz graf 1).

Rámeček 1

Čl. 105 odst. 4 Smlouvy:

ECB je konzultována:

- ke všem návrhům aktů Společenství v oblasti její působnosti,
- vnitrostátními orgány ke všem návrhům právních předpisů z oblasti její působnosti, avšak v mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle čl. 107 odst. 6.

ECB může předkládat stanoviska příslušným orgánům nebo institucím Společenství nebo vnitrostátním orgánům v záležitostech spadajících do oblasti její působnosti.

Článek 4 statutu:

Podle čl. 105 odst. 4 této smlouvy:

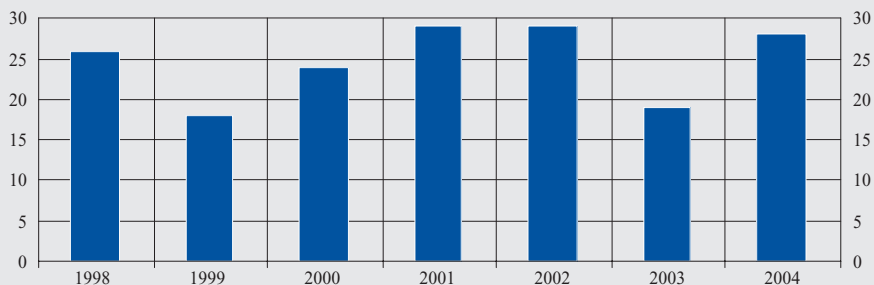
a) je ECB konzultována:

- ke všem návrhům aktů Společenství v oblasti její působnosti,
- vnitrostátními orgány ke všem návrhům právních předpisů z oblasti její působnosti, avšak v mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle čl. 42;

b) ECB může v záležitostech spadajících do oblasti její působnosti předkládat svá stanoviska příslušným orgánům nebo subjektům Společenství či vnitrostátním orgánům.

¹ Úř. věst. L 189, 3.7.1998, s. 42. Text rozhodnutí 98/415/ES je uveden v příloze 1.

Graf 1 Počet stanovisek ECB vydaných na žádost vnitrostátních orgánů o konzultaci

Před zřízením ECB měl poradní úlohu rovněž Evropský měnový institut (EMI)². Některé otázky mají stále značný význam pro nové členské státy EU, jako například stanoviska EMI k integraci národních centrálních bank do ESCB a k zavedení eura jako měny v mnoha členských státech, což jsou otázky, které mají též značný význam pro všechny členské státy. Na žádost vnitrostátních orgánů o konzultaci přijal EMI 68 stanovisek k celé řadě různých návrhů právních předpisů spadajících do oblasti jeho působnosti.

Rozhodnutí 98/415/ES je formulováno poměrně obecně a aby byla zajištěna jeho plná účinnost, je zapotřebí, aby vnitrostátní zákonodárné orgány dobře znaly: a) jeho cíle, b) rozsah konzultační povinnosti, c) postup, který je třeba dodržovat, a d) účinek, jaký může mít nesplnění konzultační povinnosti na legalitu příslušných právních předpisů. Cílem této příručky je proto informovat všechny vnitrostátní orgány, které se účastní přípravy vnitrostátních právních předpisů, o těchto čtyřech aspektech tak, aby si byly plně vědomy svých práv a povinností. S cílem zajistit účinnost konzultačního řízení obsahuje tato příručka rovněž řadu doporučení.

² Viz čl. 117 odst. 6 a 8 Smlouvy a rozhodnutí Rady 93/717/ES ze dne 22. listopadu 1993 o konzultacích orgánů členských států s Evropským měnovým institutem k návrhům právních předpisů (Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 14).

II CÍLE ROZHODNUTÍ 98/415/ES

V rozsudku ve věci *OLAF*³ objasnil Soudní dvůr Evropských společenství („Soudní dvůr“) cíle čl. 105 odst. 4 Smlouvy, pokud jde o povinnost konzultovat ECB ke všem návrhům aktů Společenství v oblasti její působnosti. Podle názoru Soudního dvora je smyslem této povinnosti „především zajistit, aby zákonodárny orgán přijal akt až po vyjádření orgánu, který je vzhledem ke svým zvláštním funkcím, jež v rámci Společenství v příslušné oblasti vykonává, a vzhledem k vysokému stupni odborných znalostí a zkušeností, kterými disponuje, zvláště předurčen k tomu, aby se významnou měrou podílel na zamýšleném legislativním procesu“.

I když se rozsudek ve věci *OLAF* týká povinnosti orgánů Společenství konzultovat ECB k návrhům aktů Společenství, pomáhá též objasnit povinnost členských států konzultovat k návrhům vnitrostátních právních předpisů. Z rozsudku ve věci *OLAF* lze dovodit, že hlavním cílem rozhodnutí 98/415/ES je umožnit ECB, aby vnitrostátním zákonodárným orgánům ve vhodné době poskytla odborné stanovisko k návrhům právních předpisů, které se týkají záležitostí spadajících do oblasti působnosti ECB. Smyslem tohoto stanoviska je zajistit, aby vnitrostátní právní rámec: a) přispíval k dosažení cílů ESCB, jak jsou stanoveny v čl. 105 odst. 1 Smlouvy, b) byl slučitelný s právním rámcem ESCB a c) byl v souladu s politikou ESCB. Konzultační povinnost podle rozhodnutí 98/415/ES je koncipována jako preventivní systém s cílem předcházet problémům vyplývajícím z potencionálně neslučitelných nebo nejednotných vnitrostátních právních předpisů. Konzultace se proto musí uskutečnit v době, kdy je právní předpis ještě ve fázi návrhu, a konkrétně pak v době, kdy vnitrostátní orgány, které se účastní přípravy a přijímání dotčeného právního předpisu, mohou ke stanovisku ECB v dostatečné míře přihlédnout.

V tomto ohledu konzultační povinnost umožnila členským státům v praxi zajistit, aby vnitrostátní právní předpisy, včetně statutů národních centrálních bank, byly i nadále slučitelné se Smlouvou a se statutem v souladu s článkem 109 Smlouvy.

Konzultační řízení zakotvené rozhodnutím 98/415/ES má řadu dalších výhod. Je cenným prostředkem pro výměnu informací a odborných znalostí a zkušeností. Konzultace představují pro ECB důležitý zdroj informací o vývoji legislativy, která spadá do oblastí působnosti ECB, v členských státech. Odborné znalosti a zkušenosti, které ECB získává posuzováním návrhů právních předpisů, ke kterým je konzultována, jsou přínosem pro utváření její vlastní pozice, například na fórech Společenství či mezinárodních fórech, na nichž se diskutují podobné otázky. Stanoviska ECB kromě toho prohlubují harmonizaci právních předpisů členských států v oblasti působnosti ECB a přispívají ke zlepšení kvality vnitrostátních právních předpisů, neboť jsou založeny na odborných znalostech a

---

3 Věc C-11/00 *Komise Evropských společenství vs. Evropská centrální banka*, Sb. rozh. 2003, I-7147, zejména odstavce 110 a 111 rozsudku. Soudní dvůr v této věci vyhověl žalobě Komise a zrušil rozhodnutí ECB/1999/5 ze dne 7. října 1999 o předcházení podvodům. Tento rozsudek je důležitý tím, že objasňuje poradní úlohu ECB, jelikož na žádost ECB Soudní dvůr poprvé přezkoumal cíle čl. 105 odst. 4 Smlouvy.

zkušenostech, jež ECB získala při vykonávání svých úkolů⁴. Stanoviska ECB též mohou představovat pramen, ke kterému může přihlédnout jak Soudní dvůr (v řízeních týkajících se slučitelnosti dotčených právních předpisů se Smlouvou), tak vnitrostátní soudy (v řízeních týkajících se výkladu nebo platnosti dotčených právních předpisů).

Stejně jako v případě stanovisek ostatních orgánů Společenství nejsou stanoviska ECB závazná. Jinými slovy, vnitrostátní zákonodárné orgány nejsou povinny se stanoviskem ECB řídit. Cílem systému vytvořeného rozhodnutím 98/415/ES je nicméně zajistit, aby vnitrostátní právní předpisy byly přijímány až po náležitém zvážení stanoviska ECB. Tento systém se ukázal být účinným a vnitrostátní zákonodárné orgány zpravidla spíše souhlasí s provedením změn či dokonce se zpětvzetím zamýšlených právních předpisů a nepřijímají úpravu, jež by byla v rozporu se stanoviskem ECB.

V neposlední řadě konzultační povinnost přispívá k vnější komunikaci ECB s veřejností a trhy. Obecnou politikou ECB je podporovat transparentnost a za tímto účelem se stanoviska vydávaná na žádost vnitrostátních orgánů o konzultaci zpravidla zveřejňují na internetových stránkách ECB bezprostředně poté, co byla přijata a následně zaslána orgánu, který ECB konzultoval.

---

4 Viz odstavce 140 stanoviska generálního advokáta ve věci C-11/00, které bylo potvrzeno v odstavci 110 rozsudku Soudního dvora.

III ROZSAH POVINNOSTI KONZULTOVAT ECB

Rámeček 2

Čl. 2 odst. 1 a 2 rozhodnutí 98/415/ES:

- 1. Orgány členských států konzultují ECB ke všem návrhům právních předpisů, které podle Smlouvy spadají do oblasti její působnosti, a zejména v následujících oblastech:*
  - měnové záležitosti,
  - platební prostředky,
  - národní centrální banky,
  - shromažďování, sestavování a šíření statistických údajů v oblastech měny, financí, bankovníctví, platebních systémů a platební bilance,
  - platební a zúčtovací systémy,
  - pravidla pro finanční instituce, pokud významně ovlivňují stabilitu finančních institucí a trhů.
- 2. Orgány jiných než zúčastněných členských států navíc konzultují ECB ke všem návrhům právních předpisů, které se týkají nástrojů měnové politiky.*

1 ORGÁNY, KTERÉ ECB KONZULTUJÍ

1.1 OKRUH DOTČENÝCH ORGÁNŮ

Z čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES vyplývá, že povinnost konzultovat ECB k návrhům právních předpisů z oblastí její působnosti mají „orgány členských států“. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí 98/415/ES se vztahuje na všechny členské státy s výjimkou Spojeného království, dotčenými orgány jsou nejen orgány členských států, které přijaly euro („zúčastněné členské státy“), ale i orgány členských států, které euro dosud nepřijaly („nezúčastněné členské státy“), kromě orgánů Spojeného království.

Čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES upřesňuje, že orgány členských států jsou „orgány ..., které připravují návrh právního předpisu“. Z článku 4 rozhodnutí 98/415/ES navíc vyplývá, že orgán žádající o konzultaci nemusí být ani orgánem, který dané právní předpisy přijímá, ale ani „orgánem, který připravuje návrh právního předpisu“.

V praxi je ECB konzultována celou řadou různých orgánů. V případě právních předpisů, které jsou předkládány národním parlamentům, je ECB zpravidla konzultována příslušným členem vlády členského státu, obvykle ministrem financí nebo ministrem spravedlnosti. Někdy se konzultace uskutečňují prostřednictvím národních centrálních bank. V případě ostatních právních předpisů je ECB zpravidla konzultována orgánem příslušným k přijetí daného aktu, například příslušným členem vlády členského státu nebo národní centrální bankou, jež má pravomoc vydávat právní předpisy. V neposlední řadě konzultovaly ECB též vnitrostátní orgány (národní centrální banky, orgány dohledu nebo zvláštní orgány,

jako např. národní rada pro přechod na euro), které neměly formální pravomoc připravit nebo přijmout návrh daného právního předpisu, ale které se právně či fakticky účastnily procesu přijímání tohoto právního předpisu. V těchto případech ECB zastává názor, že konzultace je možná tehdy, je-li zřejmé, že dotčené orgány jednají jménem orgánu, jenž návrh daného právního předpisu připravuje nebo přijímá.

1.2 ÚLOHA NÁRODNÍCH PARLAMENTŮ

Národní parlamenty jsou pro účely rozhodnutí 98/415/ES orgány, „které připravují návrh právního předpisu“, pokud projednávají návrh právního předpisu spadajícího do oblasti působnosti ECB, jenž byl předložen jedním či více poslanci⁵. Národní parlamenty musí na základě svých jednacích řádů rozhodnout, jak se k předchozímu stanovisku ECB předkládají návrhy právních předpisů, které byly předloženy jedním nebo více poslanci a které spadají do oblasti působnosti ECB. V jednom případě byla ECB konzultována národní vládou, jež jednala z vlastní iniciativy, k návrhu právního předpisu, který byl předložen poslanci národního parlamentu v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2 NÁVRHY PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ, OHLEDNĚ NICHŽ JE DÁNA KONZULTAČNÍ POVINNOST

Rámeček 3

Čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES:

Pro účely tohoto rozhodnutí se:

...

„návrhy právních předpisů“ rozumějí návrhy předpisů právně závazných a všeobecně použitelných na celém území členského státu, které stanoví pravidla pro neurčitý počet případů a jsou směřovány k neurčitému počtu fyzických nebo právnických osob.

V souladu s čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES jsou orgány členských států povinny konzultovat ECB ke „všem návrhům právních předpisů“, které spadají do oblasti působnosti ECB. Čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES definuje pojem „návrhy právních předpisů“. Tato definice odkazuje na návrhy předpisů právně závazných a všeobecně použitelných na celém (nebo na geograficky odlišeném) území dotčeného členského státu, jež stanoví pravidla, která budou platit pro „neurčitý počet případů a jsou směřovány k neurčitému počtu“ osob. Tato definice nezahrnuje návrhy právních předpisů, jejichž jediným účelem je transpozice směrnice Společenství do vnitrostátního práva (viz část III oddíl 4).

⁵ To platí rovněž v případě, že poslanci předkládají pozměňovací návrhy k návrhu právního předpisu, který předložila vláda, a tyto pozměňovací návrhy by mohly případně způsobit, že návrh právního předpisu bude spadat do oblasti působnosti ECB.

Konzultační povinnost není omezena na návrhy právních předpisů, jež mají být přijaty parlamentem. Rozhodnutí 98/415/ES zahrnuje všechny druhy právně závazných předpisů, včetně sekundárních, jakož i všeobecně závazné akty národních centrálních bank či orgánů dohledu (pokud tyto orgány mají pravomoc vydávat právní předpisy). To však neznamená, že by ECB měla být konzultována k veškerým sekundárním právním předpisům, kterými se provádějí primární právní předpisy, jež spadají do oblasti působnosti ECB. S ohledem na cíle rozhodnutí 98/415/ES je zřejmé, že o stanovisko ECB by se mělo žádat pouze k takovým návrhům sekundárních právních předpisů, pokud se jejich předmět úzce dotýká úkolů ECB a pokud jsou jejich účinky na oblasti, které spadají do působnosti ECB, jiné než účinky vyplývající z primárních právních předpisů samotných. Jako příklad záležitostí, ohledně nichž členské státy zpravidla nejsou povinny ECB konzultovat, lze uvést otázky týkající se řízení či sankcí.

Povinnost konzultovat ECB ke změnám návrhů právních předpisů, které již byly ECB ke stanovisku předloženy, se vztahuje na podstatné změny, které ovlivňují podstatu návrhu právního předpisu. Je třeba rozlišovat dvě různé situace. První situace představuje případ, kdy se podstatné změny navrhují ve fázi, kdy ECB dosud stanovisko nepřijala. V takových případech ECB očekává, že jí orgán žádající o konzultaci předloží ihned, jakmile to bude možné, pozměněný návrh právního předpisu, aby mohla své stanovisko založit na aktuálním textu. Druhou situací je případ, kdy se podstatné nové návrhy předkládají po přijetí stanoviska ze strany ECB. V takové situaci by ECB měla být konzultována ohledně těchto změn. Další konzultace se však nevyžaduje, pokud cílem těchto změn je v podstatě vyhovět názoru ECB, který ECB vyjádřila ve svém stanovisku. ECB přesto vítá skutečnost, že je informována o reakci na svá stanoviska, jakož i to, že jí o příslušných změnách budou pro informační účely poskytnuty podrobnosti.

3 OBLAST PŮSOBNOSTI ECB

Čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES vyžaduje, aby vnitrostátní orgány ECB konzultovaly ke všem návrhům právních předpisů, „které podle Smlouvy spadají do oblasti její působnosti“. To se evidentně týká návrhů právních předpisů, které ovlivňují základní úkoly, jež ESCB plní na základě čl. 105 odst. 2 Smlouvy (tj. vymezení a provádění měnové politiky Společenství, provádění devizových operací, držba a správa oficiálních devizových rezerv členských států a podpora plynulého fungování platebních systémů). Rovněž sem spadají návrhy právních předpisů, které ovlivňují řadu dalších úkolů svěřených ESCB na základě Smlouvy.

Čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES uvádí výčet kategorií záležitostí, které se výslovně považují za záležitosti spadající do oblasti působnosti ECB. Vnitrostátní orgány musí ECB konzultovat ohledně návrhů právních předpisů týkajících se zejména těchto záležitostí: měnové záležitosti; platební prostředky; národní centrální banky; shromažďování, sestavování a šíření statistických údajů v oblastech měny, financí, bankovníctví, platebních systémů a platební bilance; platební a zúčtovací systémy a pravidla pro finanční instituce, pokud významně ovlivňují stabilitu finančních institucí a trhů. Z rozhodnutí 98/415/ES jasně vyplývá, že výčet záležitostí uvedených v čl. 2 odst. 1 není konečný.

Čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 98/415/ES uvádí, že orgány nezúčastněných členských států (s výjimkou Spojeného království) musí ECB navíc konzultovat ke všem návrhům právních předpisů, které se týkají nástrojů měnové politiky. Důvodem, proč rozhodnutí 98/415/ES takto rozlišuje mezi zúčastněnými a nezúčastněnými členskými státy, je, že o nástrojích měnové politiky (např. o systému minimálních rezerv) v zúčastněných členských státech již vnitrostátní orgány nerozhodují. Bod odůvodnění 5 rozhodnutí 98/415/ES však vysvětluje, že konzultační povinnost se nevztahuje na rozhodnutí přijatá orgány nezúčastněných členských států při uskutečňování jejich měnové politiky (např. rozhodnutí o stanovení úrokových sazeb).

Příloha 2 uvádí demonstrativní přehled záležitostí upravených v návrzích vnitrostátních právních předpisů, k nimž byly ECB a předtím EMI konzultovány. ECB doufá, že tento přehled bude užitečným vodítkem, dojde-li k pochybnostem o tom, zda návrh vnitrostátního právního předpisu spadá do rozsahu konzultační povinnosti zakotvené v rozhodnutí 98/415/ES.

3.1 MĚNOVÉ ZÁLEŽITOSTI A PLATEBNÍ PROSTŘEDKY

Stanoviska ECB či EMI v této kategorii záležitostí zahrnují návrhy právních předpisů, které se týkají řady témat. Jako významné lze uvést tyto příklady: opatření týkající se zavedení eura (redenominace národní měny, redenominace veřejného a soukromého dluhu, dvojí uvádění cen, pravidla pro zaokrouhlování, nahrazení národních referenčních sazeb atd.), zákonné platidlo, emise pamětních mincí, které jsou zákonným platidlem, autorské právo ve vztahu k bankovkám a mincím, padělání, recyklace bankovek a mincí a vydávání elektronických peněz.

3.2 NÁRODNÍ CENTRÁLNÍ BANKY

Do této kategorie spadá velký počet stanovisek ECB či EMI. Týkají se právních předpisů, které ovlivňují postavení národních centrálních bank nebo členů jejich rad, zejména jejich nezávislost. Několik stanovisek se rovněž týká úkolů a měnové politiky národních centrálních bank, včetně dodržování zákazu měnového financování, který je uveden v článku 101 Smlouvy, devizových rezerv národních centrálních bank a požadavků národních centrálních bank nezúčastněných členských států na minimální rezervy. ECB či EMI byly rovněž často žádány o vydání stanovisek k návrhům právních předpisů týkajících se úkolů národních centrálních bank, které s ESCB nesouvisejí, zejména se záměrem posoudit, zda jsou tyto úkoly slučitelné s cíli a úkoly ESCB⁶.

---

6 Podle článku 14.4 statutu mohou národní centrální banky vykonávat i jiné funkce než ty, jež jsou uvedeny ve statutu, pokud Rada guvernérů nerozhodne, že tyto funkce jsou v rozporu s cíli a úkoly ESCB.

3.3 SHROMAŽĎOVÁNÍ, SESTAVOVÁNÍ A ŠÍŘENÍ STATISTICKÝCH ÚDAJŮ V OBLASTECH MĚNY, FINANČÍ, BANKOVNICTVÍ, PLATEBNÍCH SYSTÉMŮ A PLATEBNÍ BILANCE

Pravomoci ECB v souvislosti se shromažďováním statistických informací jsou stanoveny v článku 5 statutu. Článek 4 nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou⁷ stanoví, že členské státy si „samy řídí organizaci v oblasti statistiky a plně spolupracují s ESCB, aby zajistily plnění povinností vyplývajících z článku 5 statutu“. ECB si je vědoma skutečnosti, že právní předpisy týkající se vykazování se v jednotlivých členských státech liší. Pokud je ECB konzultována k návrhu vnitrostátních právních předpisů týkajících se vykazování, obvykle činí poznámky obecné povahy, jejichž smyslem je upozornit na aspekty, které by v navrhovaném právním předpisu mohly být vyjádřeny explicitněji.

3.4 PLATEBNÍ A ZŮČTOVACÍ SYSTÉMY

Dřívější konzultace v rámci této kategorie zahrnovaly návrhy právních předpisů, které se týkaly různých aspektů fungování platebních a zúčtovacích systémů, jako jsou např. dohled nad těmito systémy, čisté zúčtování plateb či zúčtování jednotlivých plateb v reálném čase, aspekty započtení (nettingu) a zajištění a pravidlo nulté hodiny.

3.5 PRAVIDLA PRO FINANČNÍ INSTITUCE, POKUD VÝZNAMNĚ OVLIVŇUJÍ STABILITU FINANČNÍCH INSTITUCÍ A TRHŮ

Z bodu odůvodnění 3 rozhodnutí 98/415/ES vyplývá, že touto kategorií „není dotčeno současné rozdělení pravomocí k opatřením v oblasti obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi a v oblasti stability finančního systému“. U této kategorie je rovněž třeba přihlídnout k článku 25.1 statutu, který stanoví, že ECB „může“ být konzultována příslušnými orgány členských států ohledně „používání právních aktů Společenství týkajících se dohledu nad úvěrovými institucemi a stabilitou finančního systému“. Na základě čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES však členské státy „konzultují“ ECB, pokud navrhované právní předpisy „významně ovlivňují“ finanční stabilitu, s výjimkou případu, kdy jediným smyslem právních předpisů, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 2, je transpozice směrnic Společenství.

Podle čl. 2 odst. 1 poslední odrážky rozhodnutí 98/415/ES přijala ECB několik stanovisek na žádost o konzultace týkající se navrhovaných změn institucionální struktury dohledu v členských státech. Konzultace též pravidelně probíhaly o podstatných změnách režimu dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, jakož i o pravidlech pro potírání praní peněz. ECB byla často konzultována k návrhům právních předpisů, jež by mohly mít potencionálně významný dopad na trhy, např. k právním předpisům týkajícím se úprav sekuritizace a dematerializace cenných papírů, jakož i k právním předpisům, které ovlivňují jak finanční trhy, tak prvořadý cíl ECB udržovat cenovou stabilitu (např. právní předpisy týkající se úvěrů vázaných na inflaci).

⁷ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

V neposlední řadě byla ECB konzultována k různým návrhům právních předpisů, které potencionálně ovlivňují volný pohyb kapitálu, kurzovou politiku (např. k navrhované „Tobinově dani“), a k dalším hospodářsky významným návrhům právních předpisů.

4 PROVÁDĚCÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY

Rámeček 4

Čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 98/415/ES:

Návrhy právních předpisů se nerozumějí návrhy předpisů, jejichž jediným účelem je transpozice směrnic Společenství do vnitrostátního práva členských států.

Jak je uvedeno výše, členské státy podle čl. 1 odst. 2 rozhodnutí 98/415/ES nemusí ECB konzultovat k transpozici směrnic Společenství do vnitrostátního práva. Důvodem pro tuto výjimku je skutečnost, že ECB byla již v souladu s čl. 105 odst. 4 Smlouvy konzultována k návrhu aktu Společenství, a není proto nutné rozšiřovat poradní úlohu ECB na návrhy vnitrostátních právních předpisů, které pouze transponují akt Společenství. Ve stejném smyslu je ECB toho názoru, že tato výjimka se rovněž vztahuje na návrhy vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je provést nařízení Společenství, za předpokladu, že tyto předpisy nemají na záležitosti spadající do oblasti působnosti ECB jiné účinky, než jsou účinky nařízení samotného (ohledně něhož ECB konzultují orgány Společenství).

Ve velmi omezeném počtu případů vyzvala ECB vnitrostátní orgány k tomu, aby s ní konzultovaly návrhy právních předpisů, jimiž se transponují směrnice Společenství, které mají pro ESCB zvláštní význam. Tak tomu bylo např. v případě směrnice o neodvolatelnosti zúčtování⁸ a směrnice o zajištění⁹. Stanoviska ECB, jež byla výsledkem velkého počtu konzultací k návrhům právních předpisů, jejichž cílem byla transpozice obou směrnic do vnitrostátního práva, byla užitečným přínosem k posílení právního rámce pro operace Eurosystemu, jakož i stability finančního systému.

Členské státy někdy z vlastní iniciativy konzultují ECB k návrhům právních předpisů, jejichž cílem je transpozice směrnic, ačkoli k tomu nejsou povinny ani vyzvány, např. v oblastech, v nichž ECB podle jejich názoru disponuje zvláštními odbornými znalostmi a zkušenostmi. V takových případech ECB obecně vítá možnost zaujmout stanovisko, pokud návrhy právních předpisů dávají prostor k určitým připomínkám ve vztahu k úkolům a politikám ESCB či ECB.

8 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění, Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

IV KONZULTAČNÍ ŘÍZENÍ

Rámeček 5

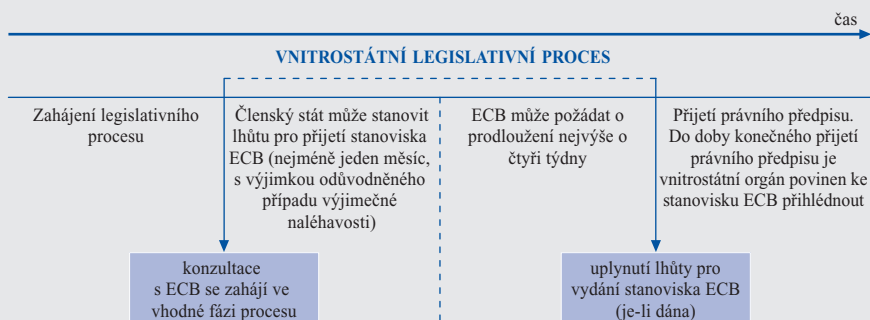
Článek 4 rozhodnutí 98/415/ES:

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, která zajistí skutečné dodržování tohoto rozhodnutí. K tomuto účelu zabezpečí, aby ECB byla konzultována včas, aby orgán, který připravuje návrh právního předpisu, mohl přihlédnout ke stanovisku ECB dříve, než o věci sám rozhodne; jedná-li se o jiný orgán než ten, který dané právní předpisy přijímá, zajistí dále, aby stanovisko ECB bylo tomuto orgánu dáno na vědomí.

1 VHODNÁ DOBA PRO KONZULTACI S ECB

Čl. 4 druhá věta rozhodnutí 98/415/ES stanoví, že ECB musí být v rámci legislativního procesu konzultována „včas“. To znamená, že konzultace by se měla konat v takovém okamžiku legislativního procesu, který ECB poskytuje dostatečnou lhůtu pro přezkoumání návrhu právního předpisu (a v případě potřeby i pro překlad tohoto předpisu) a k přijetí stanoviska ve všech požadovaných jazykových verzích a který rovněž příslušným vnitrostátním orgánům umožňuje, aby ke stanovisku ECB mohly přihlédnout dříve, než bude právní předpis přijat. Pokud návrh právního předpisu připravuje jiný orgán než ten, který právní předpis přijímá, článek 4 rozhodnutí 98/415/ES zřejmě stanoví, že konzultace k takovému právnímu předpisu se musí konat v okamžiku, který orgánu, jenž návrh právního předpisu připravuje, umožňuje zvážit, zda by návrh předpisu měl být pozměněn s cílem zohlednit stanovisko ECB, tj. před předáním návrhu předpisu orgánu, který jej přijímá. Tento časový rozvrh by měl rovněž počítat s dostatečnou lhůtou pro posouzení podkladů pro konzultaci ze strany ECB a pro zaujetí stanoviska. Je třeba poznamenat, že článek 4

Graf 2 Časový rozvrh

zřejmě nevyklučuje, aby vnitrostátní orgány v souladu se svými legislativními pravidly činily kroky, které nemají vliv na podstatu návrhu právního předpisu.

Ze znění čl. 3 odst. 4 rozhodnutí 98/415/ES vyplývá, že členské státy jsou do doby, než ECB stanovisko vydá, povinny přerušit proces přijímání návrhu právního předpisu. To neznamená, že by do zaujetí stanoviska ze strany ECB měl být přerušen celý vnitrostátní legislativní proces (např. přípravné práce stálých parlamentních výborů, diskuse o ostatních stanoviscích předložených vnitrostátními orgány atd.). Spíše to znamená, že orgán, který návrh předpisu přijímá, musí mít před tím, než sám o věci rozhodne, možnost stanovisko ECB smysluplně zvážit. Pokud byla pro vydání stanoviska ECB stanovena lhůta (viz část IV oddíl 3) a tato lhůta uplynula, může dotčený vnitrostátní orgán obnovit proces přijímání návrhu předpisu. Avšak dokud právní předpis nebyl přijat, jsou vnitrostátní orgány i v tomto případě povinny ke stanovisku ECB přihlednout.

2. ŽÁDOST O STANOVISKO

Žádost o stanovisko musí být adresována prezidentovi ECB v písemné formě. Okamžik přijetí žádosti o stanovisko ze strany prezidenta ECB je počátkem řízení, které vede k přijetí stanoviska ECB. Žádost by měla obsahovat kopii návrhu právního předpisu. ECB doporučuje, aby orgán, který o konzultaci žádá, připojil rovněž krátký vysvětlující rozbor, jenž popíše tyto skutečnosti: předmět a hlavní sledované cíle, fázi, které bylo v rámci vnitrostátního legislativního procesu dosaženo, a jméno kontaktní osoby a podrobné údaje o této osobě. Pokud se jedná o návrhy právních předpisů, které obsahují velký počet ustanovení upravujících různé otázky, ECB dále doporučuje, aby orgán, který o konzultaci

Graf 3 Požadavky na dokumentaci

Všechny dokumenty lze předložit v úředním jazyce dotčeného členského státu (nebo v jednom z úředních jazyků, pokud je jich více).

Požadované:	Doporučené:	Fakultativní:
<ul style="list-style-type: none"> – Písemná žádost o stanovisko prezidentovi ECB – Kopie návrhů právních předpisů 	<ul style="list-style-type: none"> – Krátký vysvětlující rozbor, v němž se uvede: <ul style="list-style-type: none"> – předmět a hlavní cíle právního předpisu; – fáze v rámci vnitrostátního legislativního procesu a – podrobnosti o kontaktní osobě. – Pokud je návrh vnitrostátního právního předpisu dlouhý či složitý, označí se ustanovení návrhu předpisu, ke kterým jsou připomínky ECB obzvláště vyžadovány. – Pokud se žádost podává v případě výjimečné naléhavosti, je žádoucí připojit anglický překlad vysvětlujícího rozboru a hlavních ustanovení návrhu předpisu, jež se předkládají ke konzultaci. 	<ul style="list-style-type: none"> – Stanovení lhůty, ve které má ECB zaujmout stanovisko.

žádá, označil ustanovení návrhu předpisu, ke kterým jsou připomínky ECB obzvláště vyžadovány. Orgán, který o konzultaci žádá, může ECB rovněž stanovit lhůtu pro vydání jejího stanoviska (viz část IV oddíl 3).

Žádost o stanovisko a doprovodné dokumenty lze předložit v úředním jazyce dotčeného členského státu (nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, pokud jich je více). Pokud se žádost podává v případě výjimečné naléhavosti (viz část IV oddíl 3), uvítala by ECB, pokud by mohla obdržet též anglický překlad vysvětlujícího rozboru a hlavních ustanovení návrhu předpisu, jež se předkládají ke konzultaci. To umožňuje, aby ECB začala na stanovisku pracovat okamžitě, aniž by musela čekat na překlady. Žádost o stanovisko ECB by však neměla být opožděna kvůli tomu, že takový překlad chybí.

3 LHŮTY

Rámeček 6

Článek 3 rozhodnutí 98/415/ES:

- 1. Orgány členských států, které připravují návrh právního předpisu, mohou, pokud to považují za nutné, stanovit ECB k vydání stanoviska lhůtu, která činí nejméně jeden měsíc a která začíná běžet dnem, kdy je tato skutečnost oznámena prezidentu ECB.*
- 2. V případě výjimečné naléhavosti může být lhůta zkrácena. Orgán žádající o konzultaci přitom naléhavost věci odůvodní.*
- 3. ECB může včas požádat, aby lhůta byla prodloužena nejvýše o další čtyři týdny. Orgán žádající o konzultaci to nesmí bezdůvodně odmítnout.*
- 4. Po uplynutí lhůty může vnitrostátní orgán dále jednat i přesto, že stanovisko nebylo vydáno. Členské státy však zajistí, aby stanovisko ECB, které obdrží po uplynutí lhůty, bylo dáno na vědomí orgánům uvedeným v článku 4.*

Praxe ukázala, že standardní doba pro přijetí stanoviska ECB je šest týdnů, ačkoli tento proces může být delší. Doba, která je v konkrétním případě zapotřebí pro přijetí určitého stanoviska, se bude tedy lišit v závislosti na povaze, složitosti a citlivosti dotčených návrhů právních předpisů.

Podle čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 98/415/ES mohou orgány členských států, které připravují návrh právního předpisu, stanovit ECB k vydání stanoviska lhůtu, pokud to považují za nutné. Tato lhůta však činí nejméně jeden měsíc ode dne přijetí oznámení.

Praxe ukázala, že členské státy někdy vykládají tuto lhůtu v délce jednoho měsíce jako pravidlo, a nikoli jako minimální lhůtu. S ohledem na čas, který je zapotřebí pro přípravu a přijetí stanovisek ECB, se v praxi ukázalo, že lhůta v délce jednoho měsíce je velmi krátká. Minimální lhůta by se proto měla používat jen v případech, kde vyvstává naléhavá potřeba, aby ECB přijala své stanovisko do jednoho měsíce.

Podle čl. 3 odst. 2 rozhodnutí 98/415/ES může být lhůta v případě výjimečné naléhavosti zkrácena. V těchto zcela výjimečných případech musí orgán, který o konzultaci žádá, výslovně uvést důvody, pro které je věc naléhavá. Jak je uvedeno výše, ECB by v takových případech dále uvítala, pokud by mohla obdržet též anglický překlad vysvětlujícího rozboru a hlavních ustanovení návrhu předpisu, které se předkládají ke konzultaci. Žádost o stanovisko ECB by však neměla být opožděna kvůli tomu, že takový překlad chybí.

Stanovil-li orgán, který o konzultaci žádá, lhůtu, může ECB podle čl. 3 odst. 3 rozhodnutí 98/415/ES včas požádat, aby lhůta byla prodloužena nejvýše o další čtyři týdny. Čl. 3 odst. 3 stanoví, že orgán, který žádá o konzultaci, nesmí takovou žádost bezdůvodně odmítnout.

Čl. 3 odst. 4 rozhodnutí 98/415/ES stanoví, že „po uplynutí lhůty může vnitrostátní orgán jednat i přesto, že stanovisko nebylo vydáno“. To znamená, že jakmile lhůta uplynula, mohou dotčené orgány pokračovat v řízení, jež směřuje k přijetí návrhu právního předpisu a které bylo přerušeno během konzultace s ECB. Až do okamžiku konečného přijetí právního předpisu je však orgán, který ECB konzultoval, nadále povinen ke stanovisku ECB přihlédnout (a dát toto stanovisko na vědomí orgánu, který právní předpis přijímá, je-li tento orgán jiný než orgán, který ECB konzultoval).

4 POTVRZENÍ O PŘIJETÍ

Jakmile byla žádost o stanovisko doručena, zasílá se orgánu, který o konzultaci žádá, potvrzení o přijetí v jazyce shodném s jazykem žádosti o konzultaci. Pokud členský stát ECB konzultuje, aniž by k tomu byl jednoznačně povinen, uvede se v potvrzení tato skutečnost, jakož i to, zda ECB nicméně má určité připomínky, které sdělí prostřednictvím svého stanoviska.

Doprovodné dokumenty a anglický překlad se zasílají členům Rady guvernérů a Generální rady ECB. To jim umožní, aby se od počátku seznámili s podklady pro konzultaci a aby mohli poskytnout připomínky hned, jakmile jim je návrh stanoviska k připomínkám předložen.

5 PŘIJETÍ STANOVISKA

Poté, co Výkonná rada stanovisko odsouhlasí, předkládá se návrh stanoviska Radě guvernérů k přijetí. Stanovisko je právním nástrojem ECB a přijímá jej zpravidla Rada guvernérů.

Členové Generální rady se rovněž účastní rozhodovacího procesu. Zatímco Rada guvernérů je rozhodovacím orgánem, který odpovídá za přijímání stanovisek ECB, přispívá Generální rada k plnění poradní úlohy ECB.

6 JAZYKOVÝ REŽIM

Stanoviska, o která žádá vnitrostátní orgán, se přijímají v úředním jazyce příslušného členského státu (nebo v jazyce shodném s jazykem žádosti o konzultaci, pokud existuje více než jeden úřední jazyk) a v angličtině.

7 PŘEDÁNÍ STANOVISKA A JEHO DALŠÍ ZOHLEDNĚNÍ

Po přijetí stanoviska se toto stanovisko spolu s dopisem prezidenta či viceprezidenta ECB v úředním jazyce příslušného členského státu (nebo v jazyce shodném s jazykem žádosti o konzultaci, pokud existuje více než jeden úřední jazyk) předává orgánu, který ECB konzultoval.

Článek 4 rozhodnutí 98/415/ES stanoví, že orgán, který připravuje návrh právního předpisu, musí ke stanovisku ECB přihlédnout dříve, než o věci sám rozhodne. Stanovisko ECB by mělo být dáno na vědomí orgánu, který právní předpis přijímá, je-li takový orgán jiný než orgán, který připravil návrh právního předpisu.

ECB vítá, když jí je po skončení rozhodovacího procesu zaslána kopie právních předpisů ve znění, v němž byly tyto předpisy s konečnou platností přijaty.

8 ZVEŘEJNĚNÍ

Rada guvernérů postupně rozšiřuje transparentní přístup ve vztahu ke konzultacím vnitrostátních orgánů s ECB. Původně ECB stanoviska vydaná v rámci rozhodnutí 98/415/ES nezveřejňovala. V závěrečném ustanovení každého stanoviska ECB uvedla, že by neměla námitky vůči tomu, aby stanovisko zveřejnil vnitrostátní orgán, který ji konzultoval, avšak ponechala takové rozhodnutí na uvážení dotčeného orgánu. Od září 2002 do ledna 2005 byla stanoviska vydaná v rámci rozhodnutí 98/415/ES zveřejňována po uplynutí šesti měsíců od jejich přijetí, s výjimkou stanovisek strategicky významných, která byla bezprostředně zveřejňována na internetových stránkách ECB. Nejsou-li dány zvláštní důvody pro to, aby stanoviska nebyla bezprostředně zveřejněna, jsou všechna stanoviska ECB od ledna 2005 zveřejňována na internetových stránkách ECB bezprostředně poté, co byla předána orgánu, který ECB konzultoval. Jsou-li tyto zvláštní důvody dány, stanovisko se zveřejní nejpozději po uplynutí šesti měsíců od jeho přijetí.

V PLNĚNÍ KONZULTAČNÍ POVINNOSTI

S cílem zajistit plnění konzultační povinnosti vůči ECB vyžaduje článek 4 rozhodnutí 98/415/ES, aby členské státy přijaly nezbytná opatření, „která zajistí skutečné dodržování“ tohoto rozhodnutí. ESCB pečlivě sleduje vývoj v tuzemské legislativě, pokud jde o návrhy vnitrostátních právních předpisů, jež náležejí do oblasti působnosti ECB, a národní centrální banky a ECB podávají interní zprávy o plnění povinnosti vnitrostátních orgánů konzultovat ECB k návrhům právních předpisů v oblasti působnosti ECB.

VI PRÁVNÍ DŮSLEDKY NESPLNĚNÍ KONZULTAČNÍ POVINNOSTI

Nesplnění povinnosti konzultovat ECB k návrhům vnitrostátních právních předpisů v oblasti její působnosti je porušením rozhodnutí 98/415/ES a mohlo by vést k řízení o porušení Smlouvy u Soudního dvora. Toto řízení by vůči příslušnému členskému státu zahájila Evropská komise na základě článku 226 Smlouvy¹⁰. Konzultační povinnost podle rozhodnutí 98/415/ES je rovněž přesná a bezpodmínečná, což znamená, že se jí jednotlivci mohou dovolat před národními soudy. Pokud si je ECB vědoma, nebyl k národním soudům dosud podán návrh, aby tyto soudy rozhodly o platnosti či vynutitelnosti vnitrostátního právního předpisu, který byl přijat bez konzultace s ECB, ani nedošlo k tomu, že by Soudní dvůr byl v tomto ohledu požádán o rozhodnutí o předběžné otázce. Soudní dvůr však byl opakovaně požádán, aby rozhodl ohledně vynutitelnosti vnitrostátního právního předpisu, jenž byl přijat bez předchozího oznámení Evropské komisi, jak vyžadují zvláštní akty Společenství¹¹.

V těchto případech Soudní dvůr rozhodl, že vnitrostátní právní předpis, který byl přijat za porušení podstatného procesního požadavku, je vůči jednotlivcům nevynutitelný. Ustálenou judikaturou Soudního dvora je rovněž to, že účastníci řízení, kteří usilují o vymáhání nároků na základě práva Společenství, musí mít možnost využít všech opravných prostředků, jež jsou běžně dostupné podle vnitrostátního práva¹². V členských státech, v nichž mají jednotlivci právo zahájit řízení s cílem zrušit vnitrostátní právní předpis z důvodu závažné procesní vady, by měli jednotlivci mít rovněž právo usilovat o zrušení vnitrostátního právního předpisu, který byl přijat za porušení podstatného procesního požadavku práva Společenství, jako např. předchozí konzultace s ECB. Členské státy by si měly být vědomy rizika spočívajícího v tom, že judikatura Soudního dvora by mohla vést k tomu, že jednotlivci zahájí u národního soudu řízení s cílem získat soudní rozhodnutí, jež ovlivní platnost či vynutitelnost vnitrostátního právního předpisu, který byl přijat za porušení konzultační povinnosti podle rozhodnutí 98/415/ES.

10 Pokud národní centrální banka, která má pravomoc vydávat právní předpisy, nekonzultuje v souladu s rozhodnutím 98/415/ES, může ECB sama zahájit řízení o porušení Smlouvy a statutu podle čl. 237 písm. d) Smlouvy a článku 35.6 statutu.

11 Viz mimo jiné: Věc 174/84 *Bulk Oil*, Sb. rozh. 1986, 559; věc 380/87 *Enichem Base*, Sb. rozh. 1989, 2491; věc C-194/94 *CIA Security International*, Sb. rozh. 1996, I-2201; věc C-226/97 *Lemmens*, Sb. rozh. 1998, I-3711; věc C-235/95 *AGS Assedic Pas-de-Calais*, Sb. rozh. 1998, I-4531; věc C-443/98 *Unilever*, Sb. rozh. 2000, I-7535; věc C-159/00 *Sapod Audic*, Sb. rozh. 2002, I-5031.

12 Viz např. věc 158/80 *Rewe*, Sb. rozh. 1981, 1805.

PŘÍLOHY

1 ROZHODNUTÍ RADY ZE DNE 29. ČERVNA 1998 O KONZULTACÍCH VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ S EVROPSKOU CENTRÁLNÍ BANKOU K NÁVRHŮM PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ (98/415/ES)¹³

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 105 odst. 4 této smlouvy, jakož i na článek 4 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky připojeného k této smlouvě,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského měnového institutu ⁽³⁾,

v souladu s postupem stanoveným v čl. 106 odst. 6 Smlouvy a článku 42 uvedeného protokolu,

(1) vzhledem k tomu, že Evropská centrální banka (ECB) bude zřízena, jakmile bude jmenována Výkonná rada;

(2) vzhledem k tomu, že podle Smlouvy musí vnitrostátní orgány konzultovat ECB k jakémukoli návrhu právního předpisu z oblasti její působnosti; že má Rada stanovit meze a podmínky těchto konzultací;

(3) vzhledem k tomu, že povinností orgánů členských států konzultovat ECB není dotčena příslušnost těchto orgánů v oblastech, jichž se týkají návrhy; že podle čl. 105 odst. 4 Smlouvy jsou členské státy povinny konzultovat ECB ke všem návrhům právních předpisů z oblasti její působnosti; že výčet některých oblastí působnosti v článku 2 tohoto rozhodnutí není vyčerpávající; že čl. 2 šestou odrážkou tohoto rozhodnutí není dotčeno současné rozdělení pravomocí k opatřením v oblasti obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi a v oblasti stability finančního systému;

(4) vzhledem k tomu, že úkoly a činnost Evropského systému centrálních bank (ESCB) v měnové politice vymezuje statut ESCB a ECB; že centrální banky zúčastněných členských států jsou součástí ESCB; že jsou povinny jednat v souladu s obecnými zásadami a pokyny ECB; že ve třetí etapě hospodářské a měnové unie musí orgány nezúčastněných členských států konzultovat ECB k návrhům právních předpisů o nástrojích měnové politiky;

(5) vzhledem k tomu, že pokud se členské státy nepodílejí na měnové politice ESCB, nevztahuje se toto rozhodnutí na rozhodnutí přijatá orgány těchto členských států při uskutečňování jejich měnové politiky;

(6) vzhledem k tomu, že konzultace ECB nesmějí nepřiměřeně prodlužovat postupy pro přijímání právních předpisů členských států; že lhůty vyměřené ECB pro zaujetí stanoviska

---

¹³ Úř. věst. L 189, 3.7.1998, s. 42.

jí však musí umožňovat předložené dokumenty přezkoumat s náležitou pečlivostí; že v případech výjimečné naléhavosti, které je nutno odůvodnit, například citlivostí trhu, mohou členské státy stanovit lhůtu kratší než jeden měsíc, která odpovídá naléhavosti věci; že by zejména v takových případech měl být veden dialog mezi vnitrostátními orgány a ECB, aby bylo přihlédnuto k zájmům obou stran;

(7) vzhledem k tomu, že podle bodů 5 a 8 protokolu č. 11 připojeného ke Smlouvě se toto rozhodnutí nevztahuje na Spojené království Velké Británie a Severního Irska, pokud tento členský stát nepřejde do třetí etapy hospodářské a měnové unie;

(8) vzhledem k tomu, že ode dne zřízení ECB až do začátku třetí etapy hospodářské a měnové unie musí vnitrostátní orgány konzultovat ECB podle rozhodnutí 93/717/ES (*) a čl. 109l odst. 2 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Pro účely tohoto rozhodnutí se

„zúčastněným členským státem“ rozumí členský stát, který přijal jednotnou měnu v souladu se Smlouvou;

„návrhy právních předpisů“ rozumějí návrhy předpisů právně závazných a všeobecně použitelných na celém území členského státu, které stanoví pravidla pro neurčitý počet případů a jsou směřovány k neurčitému počtu fyzických nebo právnických osob.

2. Návrhy právních předpisů se nerozumějí návrhy předpisů, jejichž jediným účelem je transpozice směrnic Společenství do vnitrostátního práva členských států.

Článek 2

1. Orgány členských států konzultují ECB ke všem návrhům právních předpisů, které podle Smlouvy spadají do oblasti její působnosti, a zejména v následujících oblastech:

- měnové záležitosti,
- platební prostředky,
- národní centrální banky,
- shromažďování, sestavování a šíření statistických údajů v oblastech měny, financí, bankovníctví, platebních systémů a platební bilance,
- platební a zúčtovací systémy,
- pravidla pro finanční instituce, pokud významně ovlivňují stabilitu finančních institucí a trhů.

2. Orgány jiných než zúčastněných členských států navíc konzultují ECB ke všem návrhům právních předpisů, které se týkají nástrojů měnové politiky.
3. Ihned po obdržení návrhu právních předpisů sdělí ECB orgánu, který ji konzultuje, zda návrh podle jejího názoru spadá do oblasti její působnosti.

Článek 3

1. Orgány členských států, které připravují návrh právního předpisu, mohou, pokud to považují za nutné, stanovit ECB k vydání stanoviska lhůtu, která činí nejméně jeden měsíc a která začíná běžet dnem, kdy je tato skutečnost oznámena prezidentu ECB.
2. V případě výjimečné naléhavosti může být lhůta zkrácena. Orgán žádající o konzultaci přitom naléhavost věci odůvodní.
3. ECB může včas požádat, aby lhůta byla prodloužena nejvýše o další čtyři týdny. Orgán žádající o konzultaci to nesmí bezdůvodně odmítnout.
4. Po uplynutí lhůty může vnitrostátní orgán dále jednat i přesto, že stanovisko nebylo vydáno. Členské státy však zajistí, aby stanovisko ECB, které obdrží po uplynutí lhůty, bylo dáno na vědomí orgánů uvedeným v článku 4.

Článek 4

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, která zajistí skutečné dodržování tohoto rozhodnutí. K tomuto účelu zabezpečí, aby ECB byla konzultována včas, aby orgán, který připravuje návrh právního předpisu, mohl přihlídnout ke stanovisku ECB dříve, než o věci sám rozhodne; jedná-li se o jiný orgán než ten, který dané právní předpisy přijímá, zajistí dále, aby stanovisko ECB bylo tomuto orgánu dáno na vědomí.

Článek 5

1. Toto rozhodnutí je použitelné ode dne 1. ledna 1999.
2. Rozhodnutí 93/717/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 1999.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Lucemburku dne 29. června 1998.

Za Radu

předseda

R. COOK

(¹) Úř. věst. C 118, 17.4.1998, s. 11.

(²) Úř. věst. C 195, 22.6.1998.

(³) Stanovisko ze dne 6. dubna 1998 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(⁴) Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 14.

2 PŘEHLED ZÁLEŽITOSTÍ UPRAVENÝCH V NÁVRZÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ, KE KTERÝM BYLY ECB A PŘEDTÍM EMI KONZULTOVÁNY¹⁴

Číslo stanoviska

Měnové záležitosti a platební prostředky

Elektronický obchod

- elektronické platby a elektronické peněžní prostředky CON/2000/11
- vydávání elektronických peněz CON/2002/1

Eurobankovky a mince

- CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
- oběh a distribuce bankovek a mincí CON/2004/28, CON/1999/14
- pamětní mince v oběhu CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
- reprodukce bankovek pro obchodní účely CON/1996/13
- předzásobení eurobankovkami a mincemi CON/2001/21, CON/2001/14
- emise bankovek a mincí CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
- zámořská území CON/1998/9

Zavedení eura

- CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1, CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17

¹⁴ Příloha 2 uvádí demonstrační přehled otázek, jež jsou upraveny v návrzích vnitrostátních právních předpisů a k nimž byly ECB (a předtím EMI) konzultovány.

Číslo stanoviska

- doplňková opatření při zavádění eura CON/1998/8, CON/1998/1
  - bankovky a mince denominované v národní měně CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
  - základní a referenční úrokové sazby CON/1998/59
  - přechod na hotovostní euro CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
  - dematerializace akcií během přechodu na euro CON/1999/4
  - diskontní sazba CON/1997/24
  - dvojí uvádění cen CON/1998/8
  - směnný kurz eura CON/1997/12
  - devizové operace CON/2004/34, CON/2003/29
  - zákonné platidlo CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
  - redenominace akcií a jiných podílů na společnostech CON/1998/11
  - redenominace finančních nástrojů CON/1997/17
  - redenominace národní měny CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
  - redenominace veřejného a soukromého dluhu CON/1998/19, CON/1998/11
  - pravidla pro zaokrouhlování CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
  - technické specifikace euromincí CON/2000/29, CON/2000/13
- Ochrana eura**
- autorské právo CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18
  - padělání CON/2003/29, CON/2002/26,

	<i>Číslo stanoviska</i>
– recyklace eurobankovek a mincí	CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10 CON/2004/8
Národní centrální banky	
Účetnictví, výkaznictví a audit	
– účetní režim	CON/2002/7, CON/1998/62
– roční účetní závěrka	CON/1998/62, CON/1998/35
– vnitrostátní audit	CON/2002/22
Členové rad	
– služební tajemství	CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
– záruka funkčního období	CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
– funkční období	CON/1997/26, CON/1997/25
– hlasovací práva	CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
– hlasovací práva	CON/1997/25
Úkoly ESCB	
	CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1
Nezávislost	
– vztahy s vládou	CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8
	CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11

	<i>Číslo stanoviska</i>
– vztahy s parlamentem	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– účet státu u národní centrální banky	CON/1994/6
Minimální rezervy	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Měnová politika	CON/2002/21
Úkoly nesouvisející s ESCB	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Účast v mezinárodních měnových institucích	CON/1997/16, CON/1997/10
Cenová stabilita	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Zákaz měnového financování	CON/1998/45, CON/1995/14
Obezřetnostní dohled	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Devizové rezervy a rezervy ve zlatě	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Statuty národních centrálních bank	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– rozpočtová pravidla	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– fungování a organizace zámořských území	CON/1999/20
Nezajištěný vnitrodenní úvěr poskytnutý vládě	CON/1997/8

Shromažďování, sestavování a šíření statistických údajů v oblastech měny, financí, bankovníctví, platebních systémů a platební bilance

Statistika platební bilance

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Všeobecná statistika

– shromažďování statistických údajů

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– zveřejňování úrokových podmínek

CON/2002/28

Měnová a bankovní statistika

CON/2004/2, CON/1998/30

Zpravodajské povinnosti

CON/2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

Statistické funkce národních centrálních bank

CON/2003/8, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

Platební a zúčtovací systémy

Zajištění, započtení (netting), repo operace

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Úpadková řízení

– pravidlo nulté hodiny

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Zástavní práva k cenným papírům

CON/1995/12

Dohled nad platebními systémy

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

	<i>Číslo stanoviska</i>
Platební systémy – obecně	CON/2003/15, CON/2003/14, CON/2002/1, CON/1998/9, CON/1998/3, CON/1997/4
Systémy vypořádání obchodů s cennými papíry – obecně	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– systém RTGS	CON/1995/12
Převoditelné cenné papíry	CON/2004/22
Pravidla pro finanční instituce, pokud významně ovlivňují stabilitu finančních institucí a trhů	
Úvěrové instituce	CON/2003/25, CON/2001/35, CON/1998/25
Finanční zprostředkovatelé	CON/2003/25, CON/2001/35
Dohody o finančním zajištění	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Ombudsman pro finanční služby	CON/2003/24
Úvěry vázané na inflaci, které poskytují úvěrové instituce	CON/2004/20
Praní peněz a financování terorismu	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
Zásada volného pohybu kapitálu	CON/1995/15
– zdanění směnných operací s devizami, bankovkami a měnou (Tobinova daň)	CON/2004/34

Stabilita finančních trhů

– mimoburzovní trhy

Burzy cenných papírů

Dohled nad úvěrovými a finančními institucemi

Nástroje měnové politiky

Nástroje měnové politiky nezúčastněných členských států

– informační systém centrální banky a způsob a lhůty pro poskytnutí údajů

– instituce elektronických peněz

– povinné minimální rezervy

– program statistických zjišťování

– dohled na finančními trhy

Číslo stanoviska

CON/2002/1, CON/2001/35,
CON/1998/42, CON/1997/4,
CON/1997/2, CON/1997/3,
CON/1994/11

CON/2003/7

CON/1999/4, CON/1997/21,
CON/1994/11

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

CON/1995/17, CON/1997/27

CON/2004/33

CON/2004/25

CON/2004/29

CON/2004/36

CON/2004/31

